

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

30. juni 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Miljøministeriets samrådsnotits fra møde i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalget vedrørende henholdsvis udfasning af enkeltskrogede skibe og grundvandsdirektivet.

MILJØministeriet
EUK

Den 27. juni 2005
J.nr. D013-0420

Samrådsnotits til brug ved samrådet med Folketingets Miljø- og planlægningsudvalg den 28. juni 2005.

Spørgsmål W:

Ministeren bedes redegøre for resultaterne af forhandlingerne på rådsmødet den 24. juni 2005 vedrørende grundvandsdirektivet.

Svar:

Formandskabet kunne – som afslutning på forhandlingerne i Rådet på mødet den 24. juni - konstatere, at der med kvalificeret flertal var opnået politisk enighed om en fælles holdning til forslag til grundvandsdirektiv baseret på formandskabets kompromisforslag.

Imod forslaget stemte Tyskland, Italien, Ungarn og Sverige.

Forhandlingerne i Rådet var koncentreret om to udestående hovedproblemer.

For det første det tysk/italienske krav om alene at operere med EU-dækkende kvalitetsstandarder for grundvand, og ikke med tærskelværdier, som fastsættes af medlemsstaterne. Bortset fra Tyskland og Italien var alle andre medlemsstater og Kommissionen imod det tysk/italienske krav. Kravet er i øvrigt også afvist af Europaparlamentet og blev ikke imødekommet i den politiske enighed om en fælles holdning.

For det andet den foreslåede kvalitetsstandard for nitrat på 50 mg pr. l. i det nye grundvanddirektiv. Der var generel tilslutning til at fastsætte en kvalitetsstandard på 50 mg nitrat pr. l, men der var uenighed om, hvordan man tilvejebragte den nødvendige afklaring af sammenhængen mellem det nye grundvandsdirektiv og det eksisterende nitratdirektiv og vandrammedirektivet.

I Kommissionens oprindelige forslag gjaldt kvalitetsstandarderne for alle grundvandsforekomster, bortset fra områder reguleret af nitratdirektivet. For disse områder gjaldt nitratdirektivet. Tyskland, Italien, Ungarn og Sverige fandt, at kvalitetsstandarderne for nitrat i det nye grundvandsdirektiv også skulle gælde for områder reguleret af nitratdirektivet. De øvrige medlemsstater var enige i, at kvalitetsstandarderne for nitrat også skulle gælde for områder reguleret af nitratdirektivet, men alene for aktiviteter uden for nitratdirektivets anvendelsesområde.

Med det vedtagne kompromisforslag fra formandskabets blev der opnået den nødvendige afklaring af sammenhængen. Kvalitetsstandarderne 50 mg nitrat pr. l gælder således for alle grundvandsforekomster, men for aktiviteter, der falder ind under nitratdirektivets anvendelsesområde skal programmer og foranstaltninger, der kræves i relation til de 50 mg/l være i overensstemmelse med nitratdirektivet.

Samtidig præciseres det, at der skal fastsættes skrappe tærskelværdier, hvis kvalitetsstandarderne på 50 mg/l for en given grundvandsforekomst vurderes at kunne føre til, at miljømålsætningerne i vandrammedirektivet for tilhørende overfladevand ikke kan nås, eller til en væsentlig formindskelse af den økologiske eller kemiske kvalitet i sådant overflade-

vand. Dette gælder også for aktiviteter, der falder inden for nitratdirektivets anvendelsesområde.

Kommissionen afgav i forbindelse med kompromisforslaget en erklæring, hvori Kommissionen tilkendegiver, at man fortsat vil stræbe efter en hel og korrekt implementering af nitratdirektivet i medlemsstaterne. Kommissionen vil i 2007 offentliggøre en første rapport om implementeringen og vil her bl.a. undersøge behovet for at sikre 1. maksimal sammenhæng i implementeringen af vandrammedirektivet, nitratdirektivet og drikkevandsdirektivet og 2. at vandrammedirektivets mål om god status kan overholdes.

Spørgsmål X:

Ministeren bedes kommentere udmeldingen fra Dansk Vand- og spildevandsforening (DANVA) om, at foreningen ikke kan støtte vedtagelsen af grundvandsdirektivet, fordi det udhuler beskyttelsen i vandrammedirektivet og det eksisterende grundvandsdirektiv.

Svar:

Jeg er uenig med DANVA i, at udkastet til grundvandsdirektiv udhuler vandrammedirektivet og det eksisterende grundvandsdirektiv.

Når det drejer sig om vandrammedirektivet er der tale om, at grundvandsdirektivet udfylder vandrammedirektivet og i overensstemmelse med vandrammedirektivets artikel 17 fastlægger kriterier for 1. vurdering af god kemisk tilstand for grundvand samt 2. for bestemmelse af

væsentlig og vedvarende opadgående tendens til forurening og for fastlæggelse af udgangspunkt for at vende tendensen.

Vandrammedirektivet definerer ikke nærmere hvorledes disse kriterier skal være, men overlader det til grundvandsdirektivet at foretage denne udfyldning. Jeg har derfor svært ved at forstå, hvordan grundvandsdirektivet kan udhule beskyttelsen i vandrammedirektivet. Det vil jo svare til, at når man udfylder en tom ramme, så udhuler man rammen.

Det er da muligt, at man havde ønsket sig en anden udfyldning – altså nogle andre kriterier, men man kan ikke hævde, at Kommissionens forslag eller formandskabets kompromisforslag udhuler beskyttelsen i vandrammedirektivet.

Jeg har forstået på DANVA, som jeg havde møde med forleden dag, at det specielt er mulighederne for midling, som bekymrer DANVA. Jeg forklarede DANVA, at midlingsprincippet allerede fremgår af vandrammedirektivet, og at det i øvrigt er vanskeligt at se, hvordan man skal kunne fastsætte en værdi for den kemiske tilstand i grundvandsforekomsten, hvis ikke man bruger en middelværdi af de foretagne målinger i grundvandsforekomsten. Jeg forklarede endvidere, at spørgsmålet om grundvandsforekomstens størrelse ikke var reguleret af grundvandsdirektivet, men at det ifølge vandrammedirektivet var op til medlemslandene at udpege grundvandsforekomsterne. Jeg ser derfor ingen grund til DANVA's bekymring for grundvandsdirektivet på disse punkter.

Når det drejer sig om forholdet til det eksisterende grundvandsdirektiv har foreningen givet udtryk for, at der med formuleringen ”tilstræbe at forhindre forurening” i det nye grundvandsdirektiv sker en svækkelse i

forhold til formuleringen i grundvandsdirektivet fra 1980 om at ”forhindre forurening”. Det er klart, at hvis man isoleret set sætter de to formuleringer over for hinanden, er ”tilstræbe at forhindre” svagere end ”forhindre”, men sætter man de to formuleringer ind i den sammenhæng, hvori de rent faktisk indgår, er der ikke tale om, at det nye grundvandsdirektiv er en ringere beskyttelse af grundvandet end det eksisterende.

Det nye grundvandsdirektiv adskiller sig fra det gamle ved at være en udfyldning af vandrammedirektivet og forslaget til grundvandsdirektiv skal således ses i sammenhæng med vandrammedirektivet. I det nye grundvandsdirektiv fastsættes der kriterier for god kemisk tilstand. Direktivet er således en del af den samlede ramme for fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.

For så vidt angår de konkrete stoffer er der i grundvandsdirektivet fra 1980 anført to lister: liste I og liste II. I henhold til direktivet skal medlemsstaterne *forbindre* tilførsel til grundvandet af stoffer, der er nævnt i *liste I*, og *begrænse* tilførslen til grundvandet af stoffer der er nævnt i *liste II*. I forslaget til grundvandsdirektiv skal medlemslandene tilstræbe at forhindre (”aim to prevent”) tilledning til grundvandet af alle farlige stoffer. Grundvandsdirektivet fra 1980 indeholder imidlertid en betragtning om en bagatelgrænse, således at direktivet ikke finder anvendelse, hvis risikoen for forurening er lille. Bagatelgrænsen er ikke defineret nærmere og derfor åben for fortolkning

Liste I i direktivet fra 1980 omfatter stoffer, som kan genfindes i vandrammedirektivets bilag 8 nr. 1-6. Vandrammedirektivet omfatter herudover i bilag 8, nr. 1-6, også hormonforstyrrende stoffer og bioakkumu-

lerbare organiske giftstoffer. Der er altså sket en udvidelse af de stoffer, som medlemsstaterne skal iværksætte de skrappeste tiltag overfor.

Liste II i direktivet fra 1980 omfatter bl.a. en lang række metaller, hvor vi i dag ved, at nogle af disse er giftige. Direktivet fra 1980 stillede kun krav om, at medlemsstaterne skal begrænse tilførslen af disse stoffer til grundvandet. I forslaget til grundvandsdirektiv stilles der krav om, at medlemsstaterne skal tilstræbe at forhindre ("aim to prevent") at de giftige metaller tilføres grundvandet - altså en skærpelse.

Indsatsen over for de forurenende stoffer, som udgør en væsentlig risiko for vandmiljøet skal i øvrigt i henhold til vandrammedirektivets artikel 16 reguleres af det kommende direktiv om prioriterede stoffer. Dette direktiv skal sikre en progressiv reduktion af udledninger af stoffer, der udgør en væsentlig risiko for vandmiljøet og udfasning af udledninger af prioriterede farlige stoffer.

Sammenfattende mener jeg således ikke, at der er belæg for at hævde, at udfyldningen af vandrammedirektivet med det nye grundvandsdirektiv giver en ringere grundvandsbeskyttelse – tværtimod.

DANVA påpeger også, at grundvandsdirektivet ikke forbedrer forholdene for de mennesker, som i dag får deres vand fra en privat brønd eller boring.

Grundvandsbeskyttelse er naturligvis et væsentligt element i den samlede indsats for fremadrettet at sikre en god vandforsyning. Men spørgsmålet om vandforsyning til borgerne hører imidlertid ikke ind under grundvandsdirektivet, men derimod under drikkevandsdirektivet. De

konkrete problemer med vandkvaliteten i de private brønde og borerer løses derfor i anden sammenhæng.

Jeg vil senere på året fremlægge en nærmere redegørelse for, hvad der skal gøres ved vandkvalitetsproblemerne i de små vandforsyninger.

Spørgsmål Y.

Ministeren bedes redegøre for eventuelle uoverensstemmelser mellem danske tilkendegivelser på de sidste forhandlingsmøder (den 1. juni 2005 i COREPER og den 3. juni i arbejdsgruppen vedrørende miljøspørgsmål) og indholdet af rammenotatet af 6. juni 2005 (MPU alm. Del – bilag 280). Ministeren bedes herunder redegøre for de danske positioner på rådsmødet i forhold til de danske tilkendegivelser på de to forhandlingsmøder, rammenotatet og mandatet i Europaudvalget den 17. juni 2005.

Svar:

Danmark stemte for formandskabets kompromisforslag, fordi dette er et godt og afbalanceret forslag. Forslaget fastsætter – i lighed med Kommissionens forslag og i overensstemmelse med Vandrammedirektivets artikel 17 – kriterier for vurdering af ”god kemisk tilstand for grundvandet”. Disse kriterier består i at medlemsstaterne skal fastsætte tærskelværdier for forurenende stoffer, som er blevet identificeret som bidragende til at grundvandsforekomster er udsatte. Der er i den forbindelse fastsat en minimumsliste af stoffer, som medlemsstaterne som minimum skal tage i betragtning.

Samtidig er der for nitrat, pesticider og biocider fastsat EU-dækkende kvalitetsstandarder, som medlemsstaterne skal anvende ved vurderingen af grundvandets kemiske tilstand. Standarderne er hhv. 50 mg nitrat pr. l; 0,1 mikrogram aktiv stof inklusiv metabolitter pr. l for pesticider og biocider samt en sum værdi på 0,5 mikrogram pr. l.

Som jeg sagde i min forelæggelse af regeringens forhandlingsoplæg forud for Rådsmødet er regeringen enig i disse kriterier, fordi de gør det muligt, at afpasse værdierne for de enkelte stoffer til de geografiske, klimatiske, jordbundsmæssige og andre forhold, der er med til at bestemme grundvandets indhold af forskellige stoffer. Dermed reduceres risikoen for at man nogle steder kan fylde op til værdien, medens værdien andre steder er for høj, og andre steder igen er uden miljø- eller sundhedsmæssig betydning.

Regeringen har dog – som jeg også sagde i min forelæggelse af forhandlingsoplægget – accepteret de EU-dækkende kvalitetsstandarder for nitrat, pesticider og biocider fordi man her anvender de allerede eksisterende værdier.

Der har i forbindelse med sumværdien på de 0,5 mikrogram pr. l været stillet spørgsmål om overensstemmelsen mellem de danske positioner under forhandlingerne i Bruxelles og regeringens udmelding i samlenotatet fra den 6. juni. Det vil jeg gerne redegøre for.

Sumværdien er en værdi for hvor meget summen af de enkelte pesticider må være. Det enkelte pesticid må ikke forekomme i mængder over 0,1 mikrogram pr. l og lægger man de enkelte pesticider sammen, må de ikke samlet forekomme i mængder over 0,5 mikrogram.

Sumværdien var ikke med i Kommissionens forslag. Den blev indført i det luxemburgske formandskabs forslag allerede i januar. Som led i forberedelsen af rådsmødet i marts godkendte regeringen, at den indføjede sumværdi var i overensstemmelse med dansk holdning. Imidlertid blev grundvandsdirektivet taget af dagsordenen for marts rådsmødet.

Forhandlingerne i Bruxelles nåede i midten af maj frem til behandling af det bilag i grundvandsdirektivet, hvor sumværdien var indført. På det tidspunkt var ministeriets forhandlere af forslaget til nyt grundvandsdirektiv ikke opmærksomme på, at regeringen havde godkendt sumværdien forud for marts rådsmødet. Danmark blev derfor noteret for, at man var imod forslaget om at medtage sumværdien. Forud for mødet i COREPER den 14. juni var fejlen blevet opdaget og ministeriet instruerede EU-repræsentationen i Bruxelles om at Danmark kunne frafalde sit forslag om at udelade sumværdien. På COREPER mødet nåede man ikke at behandle bilaget med sumværdien, men Danmark har efterfølgende meddelt formandskabet, at Danmark frafalder forslaget om at udelade sumværdien. På rådsmødet var der ingen ønsker om at fjerne sumværdien, som dermed er med i den politiske enighed om en fælles holdning.

Der har således ikke været nogen uoverensstemmelse mellem regeringens holdning og udmeldingerne i samlenotatet. Men jeg må medgive, at der har været en fejl i styringen af den danske forhandlingslinie fra midten af maj til midten af juni. Da jeg bliver gjort bekendt med sagen er fejlen rettet, men fejlen er selvfølgelig beklagelig, og jeg har bedt ministeriet stramme procedurerne op, så vi kan undgå fremover at komme i lignende situationer.

For så vidt angår det andet punkt i udfyldningen af vandrammedirektivet: kriterier for identifikation af en væsentlig og vedvarende opadgående tendens til forurening og for fastlæggelse af udgangspunktet for at vende tendensen har Danmark – som jeg orienterede om i min forelæggelse af regeringens forhandlingsoplæg - arbejdet for, at udgangspunktet for at vende en opadgående tendens skulle være, så snart der konstateres en væsentlig og vedvarende opadgående tendens i koncentrationen af et forurenende stof. Danmark har altså ikke støttet Kommissionens forslag om at udgangspunktet skulle være 75% af kvalitetsstandardens eller tærskelværdien.

I formandskabets kompromisforslag er udgangspunktet for at vende tendensen, når koncentrationen af et forurenende stof når 75% af kvalitetsstandardens eller tærskelværdien, med mindre et tidligere udgangspunkt er nødvendigt for at forhindre eller i det mindste begrænse så vidt som muligt enhver miljømæssig signifikant skadelig forandring i grundvandskvaliteten.

Svar på Spørgsmål V: Ministeren bedes redegøre for status i sagen om ophugningen af de danske motor-

færger, Frederik IX m.fl. Ministeren bedes desuden på baggrund af en redegørelse for drøftelsen af spørgsmålet i EU's Ministerråd (miljø) den 24. juni 2005 gøre status for indsatsen for at etablere internationale regler på området, herunder samspillet med udfasningen af enkeltskrogede skibe. Ministeren bedes endelig redegøre for den fremtidige danske indsats på området.

Hvis vi tager afsæt i de oplysninger, jeg gav udvalget den 15. juni på samrådet vedrørende EU-rådsmødet den 24. juni 2005, er der ikke sket nogen udvikling i sagen om Kong Frederik.

Færgen ligger fortsat på et ophugningsværft i Alang. De indiske myndigheder har endnu ikke givet tilladelse til ophugning af færgen, da spørgsmålet om lovligheden ved Indiens modtagelse af skibet er indbragt for den indiske højesterets monitoringskomité.

Vi afventer således fortsat Komitéens anbefalinger i sagen og den danske Ambassade i Delhi følger sagen på tæt hold.

Jeg vil naturligvis orientere udvalget, når der foreligger nyt i sagen.

Vedrørende status i sagen om de to Scandlines færger, er de ifølge de oplysninger, som køberne har afgivet til Lloyds register, trukket tilbage til De arabiske Emirater. Der foreligger ifølge Scandlines også indikationer på, at skibene er ankret op på den anden side af Dubai halvøen ud for Fujeirah.

Det var status for, hvor de færger er henne i verden, og jeg kan faktisk ikke sige mere om det på nuværende tidspunkt.

I fredags i sidste uge vedtog miljøministerrådet et sæt stærke rådskonklusioner om det videre arbejde med at få etableret en bindende regulering om ophugning af skibe.

Jeg mener, at dette fælles pres, som vi fra EU nu kan lægge på forhandlingerne under Basel konventionen og i IMO, er et første vigtigt skridt i den rigtige retning. Jeg er meget tilfreds med resultatet i fredags, bl.a. fordi det er første gang EU landene når til enighed om dette emne. Det lykkedes at nå til enighed om et fælles krav om, at accelerere forhandlingerne i IMO, og kræve, at der i dette regi fastsættes internationalt bindende regler for miljømæssig forsvarlig ophugning af skibe, der sikrer det samme beskyttelsesniveau som i Basel-konventionen.

Jeg mener, at Danmark med fremsættelsen af dette forslag har fået en massiv opbakning fra EU landene til den linie, som er afstukket i sommerens forhandlinger om ophugning af skibe, hvor vi har fremsat et forslag i forhold til IMO.

Ophugning af skibe skal denne sommer først diskuteres på Basel-konventionens arbejdsgruppemøde d. 4. – 8. juli og dernæst fra den 18. – 22. juli i IMO's miljøgruppe.

På Baselmødet er der lagt op til en forhandling af, hvorledes elementerne fra Basel-konventionens kontrol system bedst sikres inkluderet i et nyt anmeldesystem under IMO, og Danmark vil arbejde for, at Basel-konventionens arbejdsgruppe får anskueliggjort og formidlet de elementer, der kræves for at have et effektivt kontrolsystem også under IMO, således at arbejdsgruppens anbefalinger operationelt kan anvendes i de videre forhandlinger om etablering af et anmeldesystem i IMO.

Som jeg sagde før, har Danmark sendt et konkret forslag om bedre ophugningsregler til IMO, og status for forslaget er, at det er på dagsordenen til behandling i IMO den 18. – 22. juli.

På IMO mødet forventer jeg, at en række lande udover de øvrige EU lande også vil bakke op bag de danske synspunkter således, at

arbejdet med at skabe bedre regler kan gå videre på det grundlag.

Danmark arbejder for, at man på disse møder kan opnå enighed om de overordnede rammer først og fremmest for et anmeldesystem, og om muligt overordnede rammer for den bindende regulering som sådan.

Der forhandles om at gøre de retningslinier, som er udstukket i IMO's vejledning i ophugning af skibe, bindende. Retningslinierne kan deles i 3 hovedgrupper: før det første krav til skibet før det afleveres til ophugningsfaciliteten, for det andet krav til ophugningsfaciliteten og for det tredje en procedure for anmeldelse.

Med hensyn til kravene til skibet, så stilles der både krav til konstruktion af skibet i forhold til brug af miljøbelastende stoffer såvel som krav til, at der udformes en liste over farlige stoffer ombord, som løbende opdateres – således at der ved ophugning eksisterer eksakt viden om hvilke farlige stoffer, skibet indeholder.

Med hensyn til kravene til ophugningsfaciliteterne, så lægger jeg vægt på at sikre at de ophugningsfaciliteter, som benyttes, skal have en international godkendelse eventuelt i form af en international certificering.

Det er jo et af elementerne i det danske forslag.

Som I også kan se af EU's rådskonklusioner, så har det været essentielt for mig, at et nyt anmeldesystem for skibe etableret i IMO skal opfylde de samme krav til miljøbeskyttelse, som de krav, der allerede eksisterer under Basel-konventionens kontrolsystem.

Men nu skal man ikke tro, at fordi der er opnået enighed i fredags er opgaven færdig, for jeg vil ikke lægge skjul på, at der er lang vej endnu før vi har bindende internationale regler. Danmark vil arbejde for, at resultatet af sommerens forhandlinger vil være en enighed om de overordnede principper for en international regulering af ophugning af skibe, men der vil ikke ligge en færdig regulering, der er klar til vedtagelse i december 2005 på IMOs hovedmøde. Det vil være usandsynligt. Man må ikke tro, at det blive nemt. Nu drejer det sig om at holde sporet og holde retning frem mod etablering af bindende regler, og jeg vil arbejde for, at den positive udvikling, der forhåbentlig bliver sat i gang ved sommerens møder i IMO og Basel om ophugning skibe fortsættes, og jeg vil naturligvis også arbejde for, at denne udvikling effektivt og målrettet leder frem til etablering og vedtagelse af bindende regler for ophugning i så nær fremtid som overhovedet muligt.

Det, at der ikke kan forventes etableret bindende regler i løbet af 2005, medfører, at der er behov for på kort sigt at sikre en miljømæssig forsvarlig behandling af de enkeltskrogede olietankere, som i henhold til reglerne om udfasning af disse, skal udfases mellem 2005 og 2010.

Søfartsstyrelsen har bistået Miljøministeriet i at få udarbejdet et notat vedrørende reglerne for udfasningen af enkeltskrogede tankskibe, som skulle være blevet oversendt til udvalget i går.

Af dette notat fremgår det, at udfasningen af de enkeltskrogede olietankere er reguleret ved en EU forordning som trådte i kraft i 2003 og, at der siden også i IMO er opnået enighed om at indføre strengere regler på dette område. Begge reguleringer administreres af Søfartsstyrelsen.

Notatet beskriver desuden kriterierne for udfasning, og af disse fremgår det, at det er de ældste og største tankere, og dem, som ikke opfylder nogle særlige krav for ballast tanke, der først skal udfases. Danmark har på nuværende tidspunkt ingen enkeltskrogede olietankere, som falder ind under kriterierne for udfasning.

Selv om vi ikke i Danmark har noget konkret problem med udfasning af de enkeltskrogede tankere, så har vi på EU plan et fælles ansvar for at sikre en miljømæssig forsvarlig ophugning af EU's enkeltskrogede tankere.

Det vil sige at vi i EU, med udgangspunkt i resultatet af sommerens møder, skal arbejde videre med hurtigst muligt at finde en løsning, der kan sikre, at EU's transportforordning og herved Basel-konventionen ikke omgås i forbindelse med udfasningen af de enkeltskrogede olietankere.

Jeg er i den forbindelse opmærksom på, at Kommissionen har fået udarbejdet en rapport, som i sin kon-

klusion peger på, at på grund af kravet om udfasning af enkeltskrogede olietankere, så vil mængden af skibe, der skal ophugges overstige den kapacitet, der er på verdensplan til ophugning af skibe, herunder den såkaldte "grønne kapacitet".

Denne problematik er også vigtig – og det er selvfølgelig vigtigt, at vi i EU får diskuteret, hvorledes vi sikrer en miljømæssig forsvarlig ophugning af de enkeltskrogede olietankere og finder en løsning, der kan sikre, at der er kapacitet til denne ophugning. Jeg opfatter også miljørådsmødets tilslutning til konklusionerne i fredags som starten på en proces i forhold til de enkeltskrogede olietankere, og jeg er blevet orienteret om, at transport ministerrådsrådet havde konklusionerne på dagsorden til orientering i går, og at transport- og energiministeren tog ordet og tilkendegav tilfredshed med udviklingen i forhold til ophugning af skibe.

Som opsamling på den fremtidige danske indsats på det internationale arbejde, skal Danmark i IMO som vores næste skridt - på baggrund af enighed om de overordnede rammer – i gang med at forhandle detaljerne i et rapporteringssystem og rammerne for etablering af et internationalt godkendelsessystem af ophugningsfaciliteterne.

Det sidste forventer jeg, skal gøres i et tæt samarbejde med Basel-konventionen, idet det er dem, der har ekspertisen indefor behandlingsfaciliteter.

I EU skal vi have bragt udfasningen af de enkeltskrogede olietankere på dagsordenen såvel som behovet for "grøn kapacitet".

Reguleringen af udfasning af enkeltsskrogede olietankere er Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort, og vi vil koordinere den fremadrettede indsats på dette område i regeringen.

Overordnet er regeringens holdning, at uanset om

der er tale om en enkeltskroget tanker eller et andet udtjent skib, som ophugges, så skal denne ophugning foregå miljømæssigt forsvarligt.

Når vi nu er ved den fremtidige danske indsats, vil jeg også gerne – for helhedens skyld – give et kort rids af den nationale opfølgning på spørgsmålet om klassificering af skibe som affald.

Lige efter samrådet om skrotning af skibe den 27. april 2005 havde jeg en drøftelse med Kommunernes Landsforening om den fremtidige nationale kompetencefordeling for klassificering af skibe som affald.

På dette møde aftalte jeg med KL, at KL og Miljøstyrelsen skulle forsøge at finde en fælles fremtidig løsning af problemet med klassificering af skibe som affald, der tog højde for det forhold, at de involverede kommuner ikke følte sig "klædt på" til at behandle så store sager som f.eks. sagen om Kong Frederik.

KL, de berørte kommuner og Miljøstyrelsen har så på denne baggrund afholdt en række møder – for at finde ud af den fremtidige fordeling af kompetencen. Resultatet af disse drøftelser er, at staten fremover skal have ansvaret for at træffe afgørelse i sager med skibe, der har en egenvægt på over 2.000 tons. Kommunerne skal som hidtil være myndighed i sager om skibe under denne grænse.

Baggrunden for at vælge en grænse baseret på 2.000 tons egenvægt er at det vurderes, at skibe på under 2.000 tons ikke vil være attraktivt for et internationalt skrotmarked, fordi det for de her skibe ikke vil give mening, at transportere dem over på den anden side af jorden for at få dem skrottet.

Sager om skibe under 2.000 tons vil derfor i udgangspunktet ikke rumme den internationale vinkel, som både sagen om Kong Frederik og sagen om Scandlines færgerne rummede.

Kommunerne vil således fremtidigt alene have ansvar for at klassificere skibe eller både som affald, der

samtidig også i udgangspunktet vil blive bortskaffet som affald i Danmark.

Jeg forventer, at kunne fremsætte lovforslag om denne ændring i kompetencefordelingen i første halvdel af næste folketingssamling.